

Casino Kursaal Oostende

Casino Kursaal Oostende n.v.

PERSBERICHT

Tentoonstelling "45 JAAR LATER"

6 juli - 8 september 1996

met werken van :

Pierre Caille, Paul Delvaux, Georges Grard, Oscar Jespers, Olivier Strebelle, Edgard Tytgat, Jean Van Vlasselaer

Toen in 1951 het vierde Casino Kursaal van Oostende werd gebouwd betekende dit voor de "Koningin der Badsteden" de "revival" op toeristisch gebied.

Het Casino was terug het hart van een kuststad die zijn roots aan het herontdekken was.

Architect Leon Stijnen, toenmalig directeur van het "La Cambre", de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Brussel wist het nieuwe gebouw een majestueuze allure te geven. Met zijn 10.000 m² grondoppervlakte, aan de zeedijk gelegen, was het Casino meteen het grootste Casino van Europa en het middelpunt van het cultureel leven.

De grootste namen uit de muziek- en variétéwereld akteerden er op de "Bühne" en de meest prestigieuze balletten en orkesten traden er op.

Ook exposeerde er een pleiade van grote hedendaagse kunstenaars, beeldhouwers en kunstschilders, die toonaangevend waren in het plastisch, artistiek gebeuren op wereldniveau :

Georges Mathieu, Victor Vasarely, Leonor Fini, Salvador Dali, Pablo Picasso, Octave Landuyt, Roger Raveel, enz.

Architect Stijnen omringde zich met een groep, toen nog jonge kunstenaars, om het nieuwe gebouw met hun kunstwerken te versieren. De meesten onder hen waren dan ook leraars aan “La Cambre”.

Deze “toen” beloftevolle jonge kunstenaars zijn “vandaag” allen wereldmeesters geworden. “Chapeau” voor het visionaire oog van Architect Leon Stijnen.

Pierre Caille

die naast twee monumentale vrouwenfiguren (Erehall) een reeks decoratieve wanden versierde met keramiekmotieven (ingang Zeedijk + grote inkom)

Paul Delvaux

die in het Casino Kursaal zijn grootste wandschilderij maakte (5 x 35 m.)

George Grard

nam de wereldbekende “Dikke Mathille” voor zijn rekening. Oorspronkelijk lag dit werk aan het Casino, langs de Zeedijk. Het is nu verplaatst naar de invalsweg die naar het Casino loopt (postgebouw)

Oscar Jespers

maakte het monumentale bronzen beeld op de luifel van de grote inkom (de vier elementen)

Olivier Strebelle

creëerde er twee majestueuze zeemeerminnen in keramiek.

Edgard Tytgat

schilderde een tapijntontwerp van 25 m² (5 x 5 m.) - een meesterwerk

Jean Van Vlasselaer

realiseerde een reuzegroot ontwerp voor een wandtapijt (6 x 10 m.) dat de Erehall domineert

Deze zeven kunstenaars van toen zullen de blikvangers zijn van een groots opgevatte tentoonstelling gewijd aan deze kunstenaars, vandaag, 45 jaar later.

Elke kunstenaar zal met een twintigtal werken vertegenwoordigd zijn op deze tentoonstelling, die door de aard zelf zeer uiteenlopende technieken en materies zal bieden : wandtapijten (Van Vlasselaer) - bronzen beelden (Jespers, Strebelle, Grard) - keramiek (Caille), marmer en steen (Jespers), tekeningen en schilderijen (Delvaux), aquarellen en schilderijen (Tytgat).

In totaal meer dan 140 werken, waarbij o.m. de studies van de wandschilderij van Paul Delvaux die nog nooit werden tentoongesteld.

In de majestueuze Erehall (16 x 60 m) van het Casino Kursaal vindt dan ook een tentoonstelling plaats van het allerhoogste artistiek niveau.
Niet te missen door elke kunstliefhebber !

De tentoonstelling is elke dag open van 14.00 tot 20.00 u.

Inkom : 150 F (groepen en verenigingen : 100 F)

Info : Casino Kursaal Oostende : tel. : 059/70 51 11
fax : 059/70 85 86

Met dank voor eventuele opname en vermelding in uw kunstkalender.

Casino Kursaal Oostende n.v.

CASINO KURSAAL OOSTENDE

Toen men sprak over een eeuw Kursaal, dan werd bedoeld dat in 1875 de eerste steen gelegd werd van de tweede Kursaal, op dezelfde plek waar de huidige Kursaal zich bevindt. Want in feite werd de allereerste Kursaal van Oostende gebouwd in 1852, op het gedeelte van de Zeedijk gelegen tussen de huidige Vlaanderen- en Christinahellingen.

Hoe kan men verklaren dat Oostende van $\pm$ 1830 af, in de loop van enkele decennia, van vissersdorpje gemetamorfoseerd werd tot één van de meest befaamde internationale kuuroorden en toeristische trekpleisters van geheel Europa, om van andere continenten niet te spreken ?

Reeds in 1850 bespeurde men in Oostende de positieve voortekens van de komende wereldfaam.

Teneinde tegemoet te komen aan de wensen van het groeiend aantal bezoekers besliste het Stadsbestuur van Oostende in maart 1837 een viertal zalen van het stadhuis aan de Grote Markt in te richten als Casino.

Eerste Casino Kursaal

In 1852 werd dus de eerste Kursaal op de zeedijk, tussen de Vlaanderen- en Christinahellingen geopend.

De hoofdgevel, naar de zee gericht, rustte op een zeer groot terras, geflankeerd door twee elegante kiosken vanwaar men de indrukwekkende oneindigheid van de oceaan kon bewonderen.

In koortsachtig tempo werd de stad geurbaniseerd : de zeedijk werd rechtgetrokken en verbreed, hotels en villa's werden opgetrokken en in 1874 werd het Koninklijk Chalet gebouwd.

Later werd het plan opgevat om het houten Kursaal-gebouw te laten vervangen door een nieuw, groter en representatiever bouwwerk in steen.

Tweede Casino Kursaal

Eindelijk kwam dan de beslissing uit de bus : de Belgische staat was bereid kosteloos het terrein - waar zich voorheen de versterkte vestingen bevonden - aan de Stad Oostende af te staan. Een enorme oppervlakte, 15.300 m² groot, waarop zich precies de huidige Kursaal bevindt. De eerste steenlegging vond plaats in 1875.

De nieuwe constructie werd feestelijk ingehuldigd op 22 juni 1878, in aanwezigheid van Koning Leopold II.

Deze Kursaal werd gebouwd door de Brusselse architecten Naert en Lauwereins. Het was een vrij imposant complex dat een totale oppervlakte besloeg van 11.000 m² waarvan 7.400 m² voor het gebouw zelf. Het geheel was de vrucht van een rijke fantasie, terwijl sommige details - koepels, arcades, minaretten, open galerijen met zuilen en bogen - van een Oosterse invloed getuigden.

Derde Casino Kursaal

Tussen 1899 en 1907 werd de bestaande Kursaal op een zo grondige wijze veranderd en vergroot dat nagenoeg een volledig nieuw gebouw uit de grond zou rijzen.

De opdracht, wat de derde Kursaal betreft, was tweeledig : enerzijds het oude gebouw vergroten in functie van het stijgend aantal bezoekers en anderzijds het gebouw functioneler maken.

Gedurende meer dan een halve eeuw was de Kursaal van Oostende het oord waar de grootste kunstenaars voor het voetlicht traden en de uitverkoren verblijfplaats van alle kunstliefhebbers.

Door oorlogsomstandigheden werd de Kursaal verwoest.

Vierde Casino Kursaal

Een nieuwe tempel verrees evenwel uit de grond : groots en indrukwekkend, vol harmonie en stijl, zuiver en eenvoudig, licht en zonnig.

Men heeft het groot gezien bij het bouwen van de 4e Kursaal.

Alle zalen van het gebouw hebben meer dan ruime afmetingen :

een voorportaal, een ingangshall, een Erehall, een Ambassadeurszaal, een concertzaal, private salons, een night club, een tentoonstellingszaal, een leeszaal, een restaurant, enz.

Sedert de opening in 1953 treden de meeste bekende, internationale vedetten

Tentoonstelling "45 JAAR LATER"

PIERRE CAILLE

Geboren in 1911 te Doornik.

Deze veelzijdige Belgische kunstenaar heeft een rijk en gevarieerd oeuvre als keramieker, doch ook als kunstschilder, beeldhouwer en tekenaar was hij actief. Zij gepolichromeerde houten sculpturen hebben trouwens een internationale faam verworven.

Ook als leraar was hij zeer creatief. Hij had zeer veel leerlingen, die echter in de strikte betekenis van het woord geen volgelingen waren.

Zijn wereld is verrijkt met vreemdsoortige figuren en insecten, angstaanjagend of komisch, fascinerend door vorm en inhoud. Droomstructuren, droomsculpturen, vol fantasie met een grote uitstraling en expressie.

Hij verbleef en werkte onder meer samen met Charles Leplae, George Grard, Paul Delvaux.

Tentoonstellingen op internationaal niveau waren schering en inslag : Parijs, Rotterdam, New York, Belgisch Congo, Zuid Afrika, Washington, München, Belgrado, enz.

In 1953 ontwierp hij twee grote keramiek vrouwenfiguren voor de grote Erehall van het Casino Kursaal Oostende, waar ook verschillende muurkeramieken werden uitgevoerd.

In 1965 vestigde hij zich te Linkebeek waar hij nog steeds zijn atelier heeft.

PAUL DELVAUX

Paul Delvaux werd geboren in 1897 te Antheit (Provincie Luik).

Hij volgt lessen in architectuur in 1916-1917 en tekenen in 1918 bij Constant Montald aan de Academie voor Schone Kunsten te Brussel.

In 1919 ontmoet hij Frans Courtens die hem ertoe aanzet om te schilderen.

In de jaren 20 ontmoet hij Alfred Bastien die zijn leermeester wordt.

1922 is het jaar waarin de eerste stations geschilderd worden.

De Chirico, Permeke en De Smet beïnvloeden in die periode zijn werk.

Hij ontmoet E.L.T. Mesen die hem op het spoor van het surrealisme brengt terwijl George Grard een vriend ten huize wordt.

In 1950 wordt hij benoemd tot hoogleraar aan de "Ecole Nationale Supérieure d'Architecture et des Arts Décoratifs de La Cambre" waar hij uiteraard met Leon Stijnen, architect-directeur, in contact komt. Hieruit volgt dat hij de opdracht krijgt de monumentale muurschilderij te maken in de speelzaal van het Oostends casino (5 m. x 35 m.).

Enkele jaren later, in 1953, schildert hij het grote fresco in het Congrespaleis te Brussel, met de hulp van Ysette Gabriels en Charles Van Deun.

In 1965 ontvangt hij de Staatsprijs voor zijn gezamenlijk werk en in 1974 maakt hij de muurschilderij van het Casino van Chaudfontaine, met de hulp van Raymond Art.

Benoemingen volgen elkaar op : Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres de France, Chevalier de la Légion d'Honneur, lid van het "Institut de France", Doctor Honoris Causa van de Université Libre de Bruxelles, Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres de France.

In 1979 wordt de Stichting Delvaux opgericht en in 1982 volgt de opening van het Museum Paul Delvaux te St. Idesbald.

Hij is ere-burger van de gemeenten Veurne, Bosvoorde en Koksijde.

Hij overleed te Veurne in 1994.

GEORGE GRARD

werd in 1901 te Doornik geboren.

Na zijn studies aan de Academie te Doornik, waar hij heel wat prijzen in de wacht sleepte, werkte hij onafhankelijk in zijn atelier waar in deze periode beelden met sport als thema ontstonden.

In 1931 vestigde hij zich definitief te St. Idesbald waar hij in een typisch vissershuisje zijn voornaamste werken creëerde. Zijn vriend en collega Pierre Caille poseerde er meerdere malen voor hem. Ook kwamen illustere tijdsgenoten zoals Haesaerts, Tytgat en Delvaux hem regelmatig bezoeken.

In 1940 wordt de groep "ORIENTATION" gesticht samen met o.m. Pierre Caille en Leon De Vos, Alice Frey, Myriam Van Damme en wordt hij lid van de Antwerpse Groep "De Hedendaagse Kunst".

In 1954 ontmoet hij Francine Van Mieghem, zijn toekomstige echtgenote.

In 1967 wordt hij benoemd tot lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België, Afdeling Beeldhouwkunst, waarna hij in 1969 tot Grootofficier in de Leopold Orde benoemd wordt.

In 1970 behaalt hij de vijfjaarlijkse prijs van de Belgische Staat ter bekroning van zijn kunstenaarsloopbaan en wordt zijn dochter Chantal geboren.

In 1963 wordt zijn befaamd beeld, "De Zee", in de volksmond "Dikke Mathille" genaamd, verplaatst van het Casino naar de esplanade aan het postkantoor te Oostende.

George Grard overleed in 1984, te Koksijde.

In 1994 wordt de Stichting George Grard opgericht.

Deze werd officieel ingehuldigd op 29 juni 1996.

OSCAR JESPERS

geboren te Antwerpen, 22 mei 1887.

Zoon van Emiel Jaspers, beeldhouwer (1862-1918) en broer van Floris Jaspers. Hij ontving zijn eerste opleiding van zijn vader. Studeerde aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen (onder leiding van Thomas Vinçotte).

In de jaren 1914-18 ijvert hij met de dichter Paul van Ostaïjen en de kunstschilder Floris Jaspers en Paul Joosten voor de vernieuwing van de kunstvorm.

Onmiddellijk na wereldoorlog één treedt hij toe tot de kunstbeweging "Sélection" en neemt ondermeer deel aan de door deze groep in het Koninklijke Kunstverbond te Antwerpen ingerichte tentoonstellingen voor moderne kunst (1922).

Later werd hij lid van de voornaamste modernistische kunstverenigingen, o.a. "Kunst van Heden", "L'Art Vivant", "Les Compagnons de l'Art"

Hij reisde door Frankrijk, Nederland, Italië, Duitsland en de V.S.

Hij was Professor aan de Nationale Hogere School voor Bouw- en Sierkunsten te Brussel en buitengewoon hoogleraar aan de Jan van Eyck-Academie te Maastricht. Hij 1961 was hij docent aan "The School of the Museum of Fine Arts" te Boston.

In 1952 maakte hij het grote monumentale bronzen werk dat op de luifel prijkt van de Inkomhall van het Casino Kursaal van Oostende.

Sedert 1941 was hij lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België. Hij was eveneens lid van de Nationale Academie van Praag.

Werken van deze meester bevinden zich o.a. in de Musea van Antwerpen, Bergen, Brussel, Gent, Oostende, Tervuren, Grenoble, Keulen, New York en het Kröller-Müller-museum te Otterloo (Nederland) alsook in verschillende particuliere verzamelingen in België, Nederland en Zwitserland.

Oscar Jaspers overleed te Brussel op 1 december 1970.

OLIVIER STREBELLE

werd geboren te Brussel in 1927.

De meeste werken van Olivier Strebelle zijn geïnspireerd op levende organismen. Het basiselement is het onzichtbare.

Deze organismen, vergroot, geven het werk van Strebelle een eigenzinnige en persoonlijke structuur van dingen die men kent, doch niet zichtbaar ziet.

Tussen de jaren 1943 en 1947 was hij leerling aan het Hoger Instituut voor Architectuur en Schone Kunsten, La Cambre, te Brussel, waar beeldhouwen en keramiek zijn voornaamste vakken waren.

Ook hier heeft Leon Stijnen, architect en directeur van La Cambre, de opdracht gegeven om 2 grote, monumentale keramieken te ontwerpen voor het Oostends Casino. Oorspronkelijk waren deze geplaatst in het groot Auditorium, doch wegens het verbouwen tot amfitheater, werden de 2 kunstwerken in de Foyer geplaatst.

Meerdere prijzen vielen hem te beurt : in 1956 de Grote Prijs van Rome voor Beeldende Kunst, de gouden, zilveren en bronzen medaille voor het boek "Olivier Strebelle, Journal d'un Sculpteur", "World's Most Beautiful Book" op de Internationale Beurs van Leipzig.

In 1987 werd hij lid van de Academie Royale de Belgique.

Hij stelde o.a. ten toon in het Museum voor Decoratieve Kunst te Oslo, de Triennale van Milaan, de Biennale van Sao Paulo en Venetië, Middelheim, Antwerpen.

Hij creëerde talrijke monumentale werken o.a. voor de Casino's van Oostende, Blankenberge en Namur, de wereldtentoonstellingen van Brussel en Montreal, Shell Company, Universiteit van Jerusalem, Harrisburg, Atlanta, Singapore, het Gemeentekrediet van België, het Europees Parlement te Brussel, de luchthaven van Zaventem, enz.

Ook in het Museum voor Moderne Kunst te Brussel, Middelheim Antwerpen, Museum van Padua, Italië bevindt er zich werk van deze meester.

Hij was professor aan de Koninklijke Academie van Antwerpen, aan de Universiteit van Iowa (USA) en tussen 1984 en 1987 had hij een leerstoel aan de Universiteit van Georgia in de Verenigde Staten.

EDGARD TYTGAT

werd geboren te Brussel in 1879.

Hij bracht zijn jeugd door te Brugge (tot 1888) waar hij de inspiratie opdeed voor zijn verdere loopbaan. Zijn vader, een lithograaf, beïnvloedde uiteraard zijn "oeuvre".

Hij trouwt met zijn "Maya, mon coeur" waarna hij zich te Watermaal-Bosvoorde vestigt.

Hij ontmoette er Rik Wouters waarmee hij meerdere malen samenwerkte.

Toen de oorlog 14-18 uitbrak verliet hij België en verbleef te Londen waar hij Permeke, Van de Woestyne en Daeye ontmoette.

Met zijn "oorlogscollega's" organiseerde hij in Londen een feest voor de soldaten.

Het waren ook de eerste jaren van zijn houtsnijkunst.

Terug te Brussel in 1923 vestigde hij zich definitief te St. Lambrechts-Woluwe en sloot hij zich aan bij de Vlaamse Expressionistische School van Permeke en De Smet.

De inspiratie voor zijn werken vindt hij meestal in de folklore en in het volksleven.

Technieken zijn voor hem geen taboe : zo leeft hij zich volledig uit in de olieverfschilderkunst, akwarellen, lavis, houtgravure, tekeningen, lithografieën.

Hij ontwerpt ook wandtapijten (zie het monumentaal wandtapijt van het Casino Kursaal Oostende, (5 m. x 5 m), behangpapier, vazen en borden.

Edgard Tygat overleed in 1957.

JEAN J.F. VAN VLASSELAER

werd geboren te Brussel in 1907.

Na deelname aan persoonlijke en gezamenlijke tentoonstellingen als kunstschilder, oriënteerde hij zich rond de jaren 1930 definitief naar monumentale kunst.

In deze nieuwe richting nam hij deel aan verschillende nationale en internationale tentoonstellingen o.a. Brussel 1935, Parijs 1937, New York 1939-40, Luik 1939 en bekwam op zeer korte tijd een groot aantal onderscheidingen.

Hij voerde belangrijke werken uit voor openbare en privé-gebouwen, cinema's, scholen, schepen, restaurants, kantoorgebouwen, kerken, abdijen, enz.

Om deze werken te verwezenlijken deed hij beroep op allerlei disciplines : brandglasramen, gegraveerd glas, mozaïek, fresco's, keramiek, murale schilderijen, enz.

Gelijklopend met deze artistieke werking legde hij zich toe op het instuderen en uitvoeren van architecturale werken.

Na de wereldoorlog 1940-45 beperkte zijn activiteit zich uitsluitend tot het vervaardigen van kartons voor wandtapijten zonder evenwel zijn bouwkunstontwerpen te verwaarlozen.

Zijn wandtapijten behoren tot privé en openbare collecties, kantoorgebouwen, musea in binnen- en buitenland.

Zijn kartonontwerp voor een monumentaal wandtapijt (5 m. x 8,5 m.) bevindt zich in de Erehall van het Casino Kursaal Oostende.

Jean Van Vlasselaer studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten en de Hogere School voor Sierkunsten te Brussel.

Hij was o.m.

- Ere-Voorzitter van de Belgische Nationale Raad van de Internationale Vereniging voor Plastische Kunsten
- Werkend lid van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België
- Ere-Professor van het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten en van het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen.
- Ere-Werkend lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen

Hij overleed in 1982

LEON STIJNEN

werd geboren in 1899 te Antwerpen.

Architect. Studeerde aan het Hoger Instituut te Antwerpen, waar hij prof werd en later directeur (1946). In 1950 wordt hij directeur van Ter Kameren. Hij was een vriend van Le Corbusier.

Tot zijn bekendste realisaties behoren het Belgisch paviljoen op de wereldtentoonstelling van New York in 1939, de casino's van Oostende, Knokke en Chaudfontaine, de paviljoenen van de waterbronnen in Chaudfontaine en het cultureel centrum van Ukkel.

Lid van de Koninklijke Academie van België (1962).

Hij overleed in 1990.